

את יהוה אלהיכם מיומי ההלכים ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך
 בבנינו ובבנותנו בעאננו ובבקרנו נלך כי זהו יהוה לנו ויאמר אלהם הוי
 כן יהוה עמכם כאשר אשכח אתכם ואת טפכם ראו כיר עדה נגד
 פניכם לא כן לנו לא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מנבטשים
 ויערש אתם מאת פני פרעה ויאמר יהוה אל משה

נטה ירך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את
 כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד ויש משה אתמטהו על
 ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה
 הבקר היה ורוח הקדים גשא את הארבה ויעל הארבה על כל ארץ
 מצרים וינחז בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה
 כמותו ואזריו לא יהיה כן וינס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל
 את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר
 כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים וימהר פרעה לקרא
 למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם וכנס ועתה שאל
 נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי ריק את
 תמות הזה וישא מעם פרעה ויעתר אל יהוה ויהפך יהוה רוחו ים
 דזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא גשאר ארבה
 אחר בכל גבול מצרים ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את
 בני ישראל

ויאמר יהוה אל משה נטה ירך על השמים ויהי זשך על ארץ
 מצרים וימש זשך ויש משה את ידו על השמים ויהי זשך אפלה
 בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אדו ולא קמו איש
 מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם ויקרא
 פרעה אל משה ויאמר לנו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצא
 גם טפכם יכך עמכם ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלית
 ועשינו ליהוה אלהינו וגם מקננו יכך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו
 נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד
 באנו שמה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אנה לשלחם ויאמר לו
 פרעה לך מעלי השמר לך אל תספ ראות פני כי ביום ראת פני תמות
 ויאמר משה כן דברת לא אספ עוד ראות פניך

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אהרן אביא על פרעה ועל מצרים
 אהרי כן ישלחו אתכם מזה כשלחו כלה גרש גרש אתכם מזה דבר
 לא באוני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף
 וכלי זהב ויתן יהוה את חזן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול
 מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם ויאמר
 משה כה אמר יהוה כחצת הליכה אני יוצא בתוך מצרים ומת כל
 בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה
 אשר אהרן הרזים וכל בכור בהמה והיתה צעקה גדלה בכל ארץ
 מצרים אשר נמהו לא נהיתה ונמהו לא תסף ולכל בני ישראל לא
 יחרץ כלב לשינו למאיש ועד בהמה למען תדעוין אשר יפלה יהוה
 בין מצרים ובין ישראל וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי
 לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואהרי כן אצא מעם
 פרעה בדחרי אף ויאמר יהוה אל משה לא ישמע
 אליכם פרעה למען רבות מונפתי בארץ מצרים ומשה ואהרן עשו
 את כל המצות האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
 שלח את בני ישראל מארצו ויאמר יהוה אל משה
 ואל אהרן בארץ מצרים לאמר חזרש הזה לכם ראש חדש
 ראשון הוא לכם לחודשי השנה דברו אל כל עדת ישראל לאמר
 בעשר לחודש הזה ויקחו להם איש שיה לבית אבת שיה לבית ואם
 ימעט הבית מהיות משה ולקחז הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת
 נפשית איש לפי אכלו תכסו על השיה שיה תמים זכר בן שנה יהיה
 לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו והיה לכם למשמורת עד
 ארבעה עשר יום לחודש הזה ושיזטו אתו כל קהל עדת ישראל
 בין הערבים ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על
 הבתים אשר יאכלו אתו בהם ואכלו את הבשר בליכה הזה צלי אש
 ומצות על מררים יאכלהו אל האכלו ממנו לא ובשל מבשל במים
 כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו ולא תותירו ממנו עד בקר
 והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים
 צעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואסלתם אתו בזמפון פסח הוא
 ליהוה ועברתי בארץ מצרים בליכה הזה והכיתי כל בכור בארץ